

Efter ett möte mellan de nordiska stats- och utrikesministrarna i Köpenhamn den 18 och 19 september 1939 utfärdades följande kommuniké:

Stats- och utrikesministrarna från Danmark, Finland, Norge och Sverige ha jämte Islands sändebud i Danmark vid möte i Köpenhamn den 18—19 september överlagt om deras länders förhållande under det olycksbringande krig, som utbrutit. De bekräfta ånyo sina länders fasta vilja att föra en strängt opartisk neutralitetspolitik gentemot de krigförande parterna. De äro beslutna att föra denna politik i nära samarbete med varandra ävensom att vid dess genomförande samarbeta med andra stater, som visa liknande uppfattning. De nordiska länderna äro övertygade om att det icke hos någon av de krigförande parterna finnes någon som helst önskan att se något av dessa länder indraget i de krigiska förvecklingarna.

Liksom de tre skandinaviska staterna år 1914 i likalydande noter till de krigförande förfäktade de neutrala staternas rätt till handel och samfärdsel över haven äro alla de nordiska länderna nu beslutna i och för säkrandet av sin egen folkförsörjning hävda rätten till upprätthållande av de traditionella handelsförbindelserna med alla stater, även de krigförande. De hava orsak att räkna med att de i öppen förhandling med de mot varandra stående parterna skola hos dem bägge kunna uppnå förståelse härför, så att dessa handelsförbindelser respekteras.

Inför de mångahanda svårigheter och förluster, som kriget i alla händelser kommer att medföra också för de nordiska folken i vad avser deras dagliga livsföring och näringsliv, är det ifrågavarande länders avsikt att genom samarbete söka i så stor utsträckning som möjligt minska svårigheterna. Enighet rådde därom att på grund av krigs förhållandena tillsatta organ snarast skola träda i förhandlingar med varandra på de områden, där så erfordras.

Tidningarnas Telegrambyrå

Källa: Svensk utrikespolitik under andra världskriget. Internationell politik 24, skrifter utgivna av Utrikespolitiska institutet, Kooperativa förbundets bokförlag, Stockholm, 1946.

COMMUNIQUE ISSUED AFTER THE CONFERENCE OF THE PRIME MINISTERS AND FOREIGN MINISTERS OF THE NORTHERN COUNTRIES, AT COPENHAGEN ON SEPTEMBER 18th, 1939.

The Prime Ministers and Foreign Ministers of Denmark, Finland, Norway and Sweden and the Minister of Iceland to Denmark discussed at a meeting in Copenhagen on the 18th and 19th September the conditions of their countries in the calamitous war which has broken out. They confirm once again the steadfast will of their countries to carry on a strictly equitable policy of neutrality in their relations with the parties in conflict. They are determined to pursue this policy in close collaboration with each other and to co-operate in its execution with other states inspired by similar intentions. The Northern Countries are convinced that neither of the groups of powers have any desire whatsoever to see any of these countries involved in the hostilities.

Just as the three Scandinavian Countries in the year 1914 by a joint note to the belligerent powers maintained the rights of neutral states to trade and to traffic on the high seas, so the Northern Countries are now determined, in order to safeguard their own economic life, to uphold their right to continue their traditional commercial relations with all states including the belligerent powers. They have reason to trust that they will be able through open negotiations with the opposing parties to arrive at an understanding with both parties to the effect that this commercial intercourse be respected.

In the face of the manifold difficulties and losses which the war in any circumstances will inflict also upon the Northern peoples in their daily existence and in their economic life, they intend by intimate cooperation to alleviate the difficulties to the greatest possible extent. It has been decided that the special Committees set up in view of the war conditions, shall enter at the earliest date into mutual negotiations on all appropriate issues.

The Ministers taking part in the discussions appeal to their peoples to face the anxieties and privations of the war time with calmness and composure. They give expression to their conviction that it is in the interest, not only of the Northern peoples, but of all nations that throughout the war there remains a group of states which may facilitate that reconciliation of the belligerent nations which the future must bring.

Source: The development of Finnish-Soviet relations during the autumn 1939 in the light of official documents. [Publication](#) of the Ministry for Foreign Affairs of Finland. Doc. nr. 9. Suomen Kirja, Helsinki 1940.

POHJOISMAIDEN PÄÄ- JA ULKOASIAINMINISTERIEN KÖÖPENHAMINASSA 18—19 PÄIVÄNÄ SYYSKUUTA 1939 PITÄMÄN KOKOUKSEN JULKILAUSUMA.

Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan pää- ja ulkoasiainministerit ovat yhdessä Islannin Tanskassa olevan lähettilään kanssa Kööpenhaminassa 18—19 päivinä syyskuuta pitämässään kokouksessa pohtineet maittensa asennetta äsken puhjenneen onnettoman sodan aikana. He vahvistavat uudelleen maittensa lujan tahdon noudattaa ankaran tasapuolista puolueettomuutta sodankävijäin suhteen. He ovat päättäneet noudattaa tätä politiikkaa läheisessä yhteistoiminnassa toistensa kanssa sekä toimia yhteisymmärryksessä muiden saman pyrkimyksen elähdyttämien valtioiden kanssa sen toteuttamiseksi. Pohjoismaat ovat vakuuttuneita siitä, ettei kumpikaan sotaakäyvistä puolista halua minkään näistä maista joutuvan mukaanvedetyksi vihollisuuksiin.

Kuten kolme Skandinavian maata vuonna 1914 yhdenmukaisissa nooteissaan sotaakäyville valtioille piti kiinni puolueettomien oikeudesta kauppaan ja merenkulkuun, kaikki pohjoismaat ovat nyt päättäneet omien kansojensa huollon turvaamiseksi pitää kiinni oikeudestaan ylläpitää perinnäisiä kauppayhteyksiään kaikkien, myös sotaakäyvien, valtioiden kanssa. Niillä on syytä olettaa, että ne avoimissa neuvotteluissa kummankin vastakkaisen puolen kanssa voivat saada molemmat ymmärtämään tämän kannan, jotta näitä kauppayhteyksiä kunnioitetaan.

Mitä tulee niihin moniin vaikeuksiin ja tappioihin, joita sota joka tapauksessa aiheuttaa myös pohjoismaiden kansojen jokapäiväiselle elämälle ja taloustoiminnalle, pohjoismaiden tarkoituksena on yhteistoimin lieventää näitä vaikeuksia mahdollisimman suuressa määrin. Oltiin yksimielisiä siitä, että sotaolojen johdosta asetetut elimet mahdollisimman pian ryhtyvät neuvottelemaan välttämättömiksi katsottavista kysymyksistä.

Neuvotteluihin osaaottaneet ministerit kehoittavat kansojaan rauhallisesti ja harkiten suhtautumaan sota-ajan huoliin ja puutteisiin. He ovat vakuuttuneita siitä, että on, ei ainoastaan pohjoismaiden, vaan kaikkien kansojen etujen mukaista, että sodan aikana on valtioita, jotka voivat helpottaa taistelevien kansojen välistä sovintoa, minkä tulevaisuus tuokoon mukanaan.

Lähde: Suomen sinivalkoinen kirja. Dok. n:o 7. Ulkoasiainministeriö, Helsinki 1940.